

Prijedlozi za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2023. godini

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD RIJEKA

Gradsko vijeće

Odbor za javna priznanja Grada Rijeke

KLASA: 024-01/23-02/1

URBROJ: 2170-1-01-00-23-6

Rijeka, 20. travnja 2023.

GRADSKOM VIJEĆU GRADA RIJEKE

Na temelju članka 82. stavka 2. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Rijeke „Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 29/09, 14/13 i 22/13-ispr. i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 10/17, 14/18, 2/19-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23) Odbor za javna priznanja Grada Rijeke podnosi Gradskom vijeću Grada Rijeke na razmatranje i usvajanje prijedloge za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2023. godini.

Za izvjestiteljicu na sjednici Gradskog vijeća Grada Rijeke Odbor je odredio predsjednicu Odbora Anu Trošelj.

Predsjednica Odbora

Ana Trošelj, v.r.

I. UVOD

Odlukom o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23) propisano je da su javna priznanja Grada Rijeke koja se dodjeljuju svake godine:

1. Nagrada Grada Rijeke za životno djelo koja se dodjeljuje domaćoj fizičkoj osobi za cjelokupno postignuće na unapređivanju znanosti, gospodarstva, zdravstva i socijalne skrbi, sporta, umjetnosti, kulture, odgoja i obrazovanja i drugih oblika društvenog života, koje predstavlja izuzetan doprinos razvitku i ugledu Grada Rijeke.

2. Zlatna plaketa „Grb Grada Rijeke“ koja se dodjeljuje domaćoj ili stranoj, fizičkoj ili pravnoj osobi za dugogodišnji rad i doprinos u razvoju i promicanju ugleda i interesa Grada Rijeke u područjima gospodarstva, znanosti, kulture, zdravstva, i socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, sporta, tehničke kulture, ravnopravnosti spolova, promicanja ljudskih prava te u drugim područjima društvenog života.

3. Godišnja nagrada Grada Rijeke koja se dodjeljuje domaćoj ili stranoj, fizičkoj ili pravnoj osobi za doprinos i postignuća koja su od osobitog značaja za Grad Rijeku, a koja su ostvarena u posljednje dvije godine koje prethode godini u kojoj se dodjeljuje nagrada u područjima gospodarstva, znanosti, kulture, zdravstva i socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, sporta i tehničke kulture, zaštite okoliša te drugih javnih djelatnosti.

Prijedlozi za dodjelu javnih priznanja podnose se Odboru za javna priznanja na temelju javnog poziva koji se objavljuje u lokalnom javnom glasilu i web stranici Grada Rijeke. Odluku o dodjeli javnih priznanja Grada Rijeke donosi Gradsko vijeće na temelju prijedloga Odbora za javna priznanja. Javni poziv objavljen je dana 27. siječnja 2023. godine u Novom listu i La Voce del Popolu, te na službenim stranicama Grada Rijeke.

Od zaprimljenih prijedloga, Odbor za javna priznanja nije razmatrao jedan prijedlog koji nije bio podnesen u skladu s Odredbama Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke te je rasprava na sjednicama Odbora provedena o sljedećim prijedlozima:

NAGRADA GRADA RIJEKE ZA ŽIVOTNO DJELO

1. prof.dr.sc. Marina Biti
2. Ljubomir Španjol-Pandelo
3. mr.sc. Ervin Dubrović
4. Zrinka Kolak Fabijan
5. dr.sc. Diana Stolac, prof.emer.

ZLATNA PLAKETA „GRB GRADA RIJEKE“

1. Depaul Hrvatska
2. Pro Torpedo
3. Jakov Karmelić

GODIŠNJA NAGRADA GRADA RIJEKE

1. Ivica Nikolac
2. Slobodan Čegar
3. Sandro Bastiančić
4. Ervin Pavleković
5. prof.dr.sc. Ivan Štajduhar
6. Luči Vidanović
7. Zoran Žmirić
8. dr.sc. Bojana Ćulum Ilić
9. izv.prof.dr.sc. Marina Ivašić-Kos

II. PRIJEDLOG ODBORA ZA JAVNA PRIZNANJA

Odbor za javna priznanja održao je četiri sjednice na kojima je razmatrao dostavljene prijedloge za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2023. godini.

Odbor za javna priznanja predlaže da se javna priznanja Grada Rijeke u 2023. godini dodijele sljedećim kandidatima:

NAGRADA GRADA RIJEKE ZA ŽIVOTNO DJELO

- Ljubomir Španjol-Pandelo

ZLATNA PLAKETA „GRB GRADA RIJEKE“

- Depaul Hrvatska
- Pro Torpedo

GODIŠNJA NAGRADA GRADA RIJEKE

- Ivica Nikolac
- Slobodan Čegar
- Sandro Bastiančić
- Luči Vidanović
- Zoran Žmirić
- dr. sc. Bojana Čulum Ilić

Prema podnesenim prijedlozima te priloženoj dokumentaciji za dodjelu javnih priznanja, u nastavku se daje kratak pregled osnovnih podataka za kandidate koje Odbor za javna priznanja predlaže za dodjelu javnih priznanja Grada Rijeke u 2023. godini.

• NAGRADA GRADA RIJEKE ZA ŽIVOTNO DJELO

KANDIDAT: Ljubomir Španjol-Pandelo

PREDLAGATELJ: HNK Rijeka s.d.d.

OSNOVNI PODACI: Ljubo Španjol, jedan od najznačajnijih stanovnika Rijeke, posebno unutar druge polovice prošlog stoljeća. Rođen je 1933. godine u Rabu. Osnovnu i srednju školu polazio je u rodnom gradu te Splitu, da bi neposredno iza Drugog svjetskog rata s obitelji doselio u Rijeku gdje nakon završetka školovanja, 1949. godine počinje raditi u Luci Rijeka. Uz rad stječe i diplomu Pomorskog fakulteta tadašnje Više ekonomske škole. Zahvaljujući Ljubi Španjolu postavljen je model moderne stanogradnje putem kojeg se izgradilo na stotine stanova čime je problem stambenog zbrinjavanja u Luci bio skoro u cijelosti riješen. Oduvijek je bio i osoba naglašenog zanimanja za sport. Lučki radnik koji je baštiniio prijeratnu tradiciju nogometa, pretvara u sportsko društvo čiji sportaši postižu zapažene rezultate u mnogim sportovima. Zahvaljujući tome dolazi i do kontakata čelnih ljudi NK Rijeke koji ga žele na čelu kluba. Rijeka je naime koncem šezdesetih godina prošlog stoljeća ispala u Drugu ligu gdje je iz sezone u sezonu tonula u beznadnost. 1972. godine postaje predsjednikom NK Rijeke nakon čega je uslijedilo jedno od najblistavijih desetljeća u povijesti kluba s Kvarnera. Od povratka u Prvu ligu, Rijeka osvaja dva kupa, plasmane na sam vrh prvoligaške ljestvice, titulu najboljeg strijelca lige, zapaženi su međunarodni nastupi i uspjesi. Na moderan, sebi svojstven način isprepliće gospodarstvo i sport, što je u tadašnjem političkom uređenju bila poprilična nepoznanica. Tvrtku Adriamont osniva 1971. godine, holding Adriagradnja 1976. godine, a model njegove stanogradnje stvara čitava nova riječka naselja poput Srdoča, Drenove, Škurinja, Marčeljeve Drage. Ne smije se zaboraviti ni njegova vrlo važna uloga u podupiranju kulturnog stvaralaštva ovog kraja i projekt osnivanja Ustanove Ivan Matetić Ronjgov i uređenja rodne kuće Ivana Matetića Ronjgova u kojoj je i smještena Ustanova, a koje je realizirano suradnjom Adriagradnje i HNK Rijeka te na taj jedinstven način spojila gospodarstvo, sport i kulturu u Gradu Rijeci. Dio tog poslovnog modela se ogleda i na samom stadionu Kantrida koji

1978. godine dobiva najmoderniju rasvjetu. Iste godine postaje i predsjednikom HNS-a, da bi na toj funkciji ostao do 1981. godine. Na žalost, zbog nerazumijevanja njegovih gospodarskih iskoraka kao i organizacijskih modela unutar sporta, nailazi na nerazumijevanje vladajućih struktura Općine Rijeka, tako da je poslovnu karijeru do umirovljenja proveo u Novom Sadu. Jedan je od najuspješnijih predsjednika HNK Rijeka, uvijek prisutan, nikad nametljiv, sposoban sportski diplomat, upornošću i strpljivošću digao j klub iz 2. u 1. prvu ligu i stvorio jedan od najorganiziranijih klubova Jugoslavije. On je čovjek s vizijom, karizmom, duhovni vođa koji smišlja, pokreće i organizira, tvorac europske Rijeke na sportskoj i ekonomskoj razini koji je osnažio ekonomsku strukturu Kluba.

IZ OBRAZLOŽENJA: S obzirom na značaj njegovog djela u gospodarskom i sportskom smislu grada i regije, jedan je od važnijih i uglednijih Riječana u novijoj povijesti, te kao takav zaslužuje dobiti nagradu Grada Rijeke za životno djelo. Prijedlogu su dali potporu Hrvatski nogometni savez, Novi list d.d. i Ustanova Ivan Matetić Ronjgov.

• ZLATNA PLAKETA „GRB GRADA RIJEKE“

KANDIDAT:

Depaul Hrvatska

PREDLAGATELJI:

Grupa građana: Lidija Bilić Zulle, Ivana Brekalo Pršo,

Miljenko Dorić, Nives Jonjić, Miljenko Kapović, Damir Miletić

OSNOVNI PODACI: Depaul Hrvatska je dio međunarodne skupine Depaul, koju čine vinkovske karitativne organizacije u sedam zemalja svijeta, a matična je organizacija Depaul International. Depaul Hrvatska je izrasla iz suradnje Međunarodnog Depaula i Sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog u Rijeci, koje imaju dugu povijest rada s beskućnicima u Hrvatskoj. Naime, od samog početka svog djelovanja u Rijeci (od godine 1858.) sestre milosrdnice su uz bolesnike skrbile i za beskućnike u gradskoj ubožnici. Prepoznati čovjekovu potrebu i na nju djelotvorno odgovoriti i to tako da se riječima pretpostave djela - u temeljima je djelovanja Depaul Hrvatske. Depaul je usmjeren skrbi za beskućnike, ali i za one koji su uslijed društvene isključenosti u riziku beskućništva. Pri tome se prilagođavaju svakoj pojedinoj osobi i njezinoj jedinstvenosti. Krajnji je cilj Depaula Hrvatska da svaka osoba ima mjesto koje će nazvati svojim domom i biti dio zajednice koja će ga uvažavati onakvim kakav jest. Diljem svijeta Depaul mijenja živote beskućnika i drugih osoba koje se nađu u nepovoljnom položaju. Cilj nije samo pomoći jednokratno i prigodno u zadovoljavanju osnovnih ljudskih potreba, već osnaživanje i razvoj svakog korisnika prema izlazu iz beskućništva, siromaštva i beznađa. Depaul Hrvatska djeluje u Rijeci, kroz 3 programa: 1. KUĆA UTOČIŠTA - dnevni je centar za beskućnike i osobe u riziku beskućništva koji djeluje u Rijeci (F. Kresnika 15) od godine 2007., kada je izgrađena u sklopu samostana sestara milosrdnica. Od 2007. do 2017. program su provodile sestre milosrdnice te je obuhvaćao pružanje toplog obroka i higijene. Od 2017. program provodi Depaul Hrvatska, a raspon usluga se proširio te je radno vrijeme prošireno na 12 sati. Kuća utočišta postala je cjelodnevni boravak te su se za tu potrebu zapošljavale nove osobe. Na godišnjoj bazi usluge Kuće utočišta obuhvate preko 250 osoba, pruži se više od 25.000 obroka. U Kući utočišta nude se sljedeće usluge usmjerene cjelovitoj skrbi za čovjeka: Temeljne usluge - prehrana (3 obroka dnevno), higijena (tuširanje, brijanje, pranje i promjena rublja); Zdravstvene usluge - liječnica opće prakse, medicinska sestra, podrška osobama s problemima ovisnosti, Duhovno zdravlje - individualna i grupna hagioterapija; Psihološka podrška - grupe podrške za osobe s problemima ovisnosti, individualni rad s psihijatom; Edukacija - mentorstvo i savjetovanje (pravni savjeti, profesionalna orijentacija, savjeti u vezi ostvarivanja socijalnih prava); 2. VANJSKI RAD - program vanjskog rada s beskućnicima Depaul Hrvatske inovativan je način oslovljavanja problema beskućništva s izravnom primjenom na one osobe koje su ostale izvan sustava prihvatilišta ili prenoćišta te borave na ulicama, u ruševnim zgradama i slično. Obuhvaća pružanje prehrane i higijene na licu mjesta, a također i ostalih usluga kao što su zdravstvene usluge i psihosocijalno savjetovanje. Ovaj program odvija se komplementarno s djelovanjem dnevnog centra Kuća utočišta; 3. DRUŠTVENO PODUZETNIŠTVO - važni koraci u ostvarivanju vizije iskorjenjivanja beskućništva odnose se na djelotvornu aktivaciju beskućnika i osoba u riziku beskućništva i u društvenom poduzetništvu, utemeljenom na održivom razvoju i principu samoodrživosti. Putem

ovog programa, nude kreativna i inovativna rješenja koja potiču pozitivne društvene promjene. Program društvenog poduzetništva Depaul Hrvatske odvija se na više područja: Be-vrt: Radna aktivacija, rehabilitacija i socijalizacija koja se ostvaruje na prostoru vrta i plastenika i uključuje uvježbavanje vještina vrtlarenja i uzgoja sadnica, proizvodnja eko gnojiva i glistinca; Ruka koja se daje: Radna aktivacija u programu društvenog poduzetništva odnosi se na ponudu usluga koje korisnici pružaju lokalnoj zajednici i stvaraju temelj povratka u svijet rada i resocijalizacije; Kruh sv. Vinka: Proizvodnja aromatiziranih prepečenih kockica kruha. Programe Depaul Hrvatske provodi 16 zaposlenih osoba, a tijekom 2022. godine u djelovanju je sudjelovalo 113 volontera, koji su ostvarili 4162 volonterska sata. Potrebno je istaknuti da je jedna od misija Depaula da se potiče i omogući volontiranje čiji je rezultat obostrano zadovoljstvo, kako onih za koje se volontira, tako i onih koji volontiraju i nalaze radost u davanju. Depaul Hrvatska u Rijeci provodi nekoliko godišnjih kampanja sa ciljem podizanja svijesti javnosti o problemu beskućništva: Tjedan svetog Vinka i Jedna noć pod zvijezdama. Na poseban način je Depaul Hrvatska usmjerena osobama s problemom ovisnosti o alkoholu. "Ozdravljeni za slobodu" - rehabilitacijski program podrške beskućnicima ovisnicima o alkoholu, inovativni je višedimenzionalni program psihofizičke i duhovne rehabilitacije beskućnika - ovisnika o alkoholu te njihove resocijalizacije. Program uključuje pomoć u ponovno stjecanje radnih navika, povratak u svijet rada te ostvarivanje trajnog smještaja.

IZ OBRAZLOŽENJA: Iz svega navedenog razvidno je da je Depaul Hrvatska svojim dugogodišnjim radom u gradu Rijeci dao značajan doprinos u području socijalne skrbi i promicanju ljudskih prava kao i temeljnih vrijednosti vodeći se načelom sv. Vinka Paulskog „Nije dovoljno činiti dobro, treba dobro činiti na dobar način“. Depaul Hrvatska u Rijeci postaje sve više prepoznat kao institucija koja pomaže bez zadržke, bez želje za samopromocijom i na način duboko dostojan čovjeka koji se nađe u prilikama koje su ga gurnule na rub egzistencije. Poštivanje čovjekova dostojanstva i konkretna djela odlika su ove male, ali snažne i rastuće ustanove koja nadopunjuje pukotine i praznine u skrbi za čovjeka u kojima ostaju zarobljeni ljudi čiji glas se ne čuje. Vrijedno je divljenja i svake podrške i nagrade zahvaliti Depaulu Hrvatska što u našem gradu upravo takvima ustrajno pruža ruku.

KANDIDAT:

Pro Torpedo

PREDLAGATELJ:

Društvo arhitekata Rijeka

OSNOVNI PODACI: Udruga Pro Torpedo bavi se promocijom i zaštitom riječke industrijske baštine. Osnovana je 2003. godine na inicijativu mr.sc. Miljenka Smokvine, pionira u valorizaciji i promociji riječke industrijske baštine (posebno torpedistike). Važnost riječkog industrijskog naslijeđa prepoznata je u trenutku kada većina velikih proizvodnih pogona u Rijeci prestaje s radom. To je bio povod za okupljanje nekolicine entuzijasta - stručnjaka različitog profila, kojima je interes za industrijsku baštinu Rijeke i Hrvatske bio zajednički, a s nakanom popularno-znanstvenog i interdisciplinarnog pristupa istoj (humanistički, povijesni, sociološki, tehnički, umjetnički, arhitektonski, pomorski, ekonomski, prometni, geografski, itd.). Udruga Pro Torpedo predstavlja način djelovanja civilnog društva sa zadaćom promicanja industrijske baštine Rijeke u nacionalnom i međunarodnom kontekstu (prva je takva udruga građana u Republici Hrvatskoj). Članovi udruge Pro Torpedo nisu ograničeni profesionalnim, dobnim i bilo kojim drugim okvirima, budući da je u ostvarivanju svojih ciljeva udruga otvorena za suradnju svima koji u tome žele i mogu pomoći i doprinijeti. Ciljevi udruge vezani su za senzibiliziranje javnosti i struke za temu riječke industrijske povijesti širenjem saznanja o vrijednosti i važnosti očuvanja industrijske baštine kroz različite aktivnosti: organiziranjem međunarodnih konferencija o industrijskoj baštini, tribina, okruglih stolova, predavanja, obilazaka industrijskih lokaliteta, kroz izdavaštvo i drugo medijsko djelovanje. Udruga Pro Torpedo u dvadeset godina djelovanja potvrdila je da je stručan, poticajan, pouzdan i nezaobilazan akter u dugogodišnjem i sveobuhvatnom procesu prepoznavanja, promicanja i očuvanja riječke industrijske baštine. I u budućnosti udruga želi djelovati za dobrobit grada i njegovih stanovnika, pomažući u promociji Rijeke kao suvremenog urbanog središta, koji poštuje i svjestan je vrijednosti vlastite industrijske baštine kao sastavnog dijela sveukupnog kulturnog identiteta. Pored isticanja važnosti onoga što je s protokom vremena preostalo, udruga Pro Torpedo permanentnim i intenzivnim dijalogom s lokalnom zajednicom nastoji

ukazati i na živi duh industrijske baštine, a sve s ciljem njezinog aktivnog korištenja i ostvarivanja mogućnosti koje riječka industrijska baština u sebi nosi..

IZ OBRAZLOŽENJA: Udruga Pro Torpedo osnovana je 2003. godine i u dvadeset godina rada u polju industrijskog nasljeđa, udruga i njezini članovi organizirali su niz različitih aktivnosti - javnih okupljanja, akcija, 8. međunarodnih konferencija (9. slijedi u svibnju ove godine), različitih izdanja te time postala značajan dionik u zajednici. Rijeka je time postala nezaobilazno središte istraživanja industrijskog nasljeđa te je prepoznata i na nacionalnoj razini, ali i u međunarodnom kontekstu. Rad svih entuzijasta i stručnjaka važno je poticati i vrednovati, posebice jer je riječka udruga jedina takvog karaktera u Hrvatskoj, a uspješno djeluje dvadesetu godinu za redom. Popis dosadašnjih aktivnosti: manifestacija Oživimo Mrtvi kanal; začetnik manifestacije Fiumare, festivala mora i pomorske tradicije koja djeluje i danas; osam održanih međunarodnih konferencija sa 194 stranih i 260 domaćih izlagača iz 25 zemalja; izdano sedam Zbornika radova s međunarodnih konferencija, Riječka radnička naselja (Daina Glavočić, Jasna Rotim Malvić, Srđan Škunca), Zvali su me Industrijska (Velid Đekić), Karta industrijske baštine Rijeke (ur. Miljenko Smokvina). Udruga je član strukovnih organizacija: Europa Nostra, TICCIH - The International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage (Međunarodni odbor za očuvanje industrijske baštine), ERIH-European Route of Industrial Heritage (Europska ruta industrijske baštine). Rad udruge Pro Torpedo važno je isticati i vrednovati kao lokalni primjer dugogodišnjeg istraživanja i očuvanja kulturnog nasljeđa čime je značajnim dugogodišnjim radom Rijeka prepoznata kao grad važne industrijske baštine.

• GODIŠNJA NAGRADA GRADA RIJEKE

KANDIDAT:

Ivica Nikolac

PREDLAGATELJ:

Fotoklub Color Rijeka

OSNOVNI PODACI: Ivica Nikolac, diplomirao je Hrvatski jezik i književnost - Organizacija kulturnih djelatnosti, Sveučilišta u Rijeci (1986.). Fotografijom se bavi od 1974. Po sklonosti preispitivanju vlastitog fotografskog pogleda na svijet, obilježjima fotografskog izraza i usmjerenosti na odnos fotograf - društvo, može se smatrati pripadnikom konceptualizma u fotografiji. Autor je desetak samostalnih izložbi te je sudjelovao na više od 70 skupnih izložbi. Bio je članom brojnih žirija, članom Umjetničkog savjeta manifestacije Photodays Rovinj te selektor fotografskih Izložbi nacionalne razine. U četiri navrata izabran je za predsjednika Hrvatskog fotosaveza (1998.-2014.). Autor je i koautor brojnih izložbi. Mentor i voditelj radionica fotografije, radionica starih fotografskih tehnika, predavač i esejist. Nositelj je počasnog zvanja HonEFIAP - FIAP (Federation Internationale de l'Art Photographique) međunarodne federacije umjetničke fotografije. Dobitnik je više nagrada i priznanja za fotografije na međunarodnim salonima fotografije i nagrada za promicanje fotografije: Godišnja nagrada Zajednice tehničke kulture Rijeka za poticanje fotografskog stvaralaštva 1997., Godišnja nagrada Hrvatske zajednice tehničke kulture 2007., Državne nagrade „Faust Vrančić“ 2011., Godišnje nagrade Grada Rijeke 2013., Godišnje nagrade Hrvatskog fotosaveza za 2020., Godišnje nagrade Hrvatske zajednice tehničke kulture za poticanje fotografskog stvaralaštva za 2021. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika - Rijeka od 1997., HDLU Istre od 2021., te ULUPUH Zagreb, od 2021.

IZ OBRAZLOŽENJA: Ivica Nikolac ima veliki doprinos u promociji fotografije, popularizaciji bavljenja fotografijom, pogotovu među mladima, o čemu između ostalog svjedoče i brojna priznanja koja je tijekom svojeg djelovanja dobio. Tijekom 2020. pandemijske godine kada je gotovo sav umjetnički rad bio usporen ili u potpunosti obustavljen Nikolac je na poziv organizatora održao i dvije radionice starih fotografskih tehnika - cijanotipije, jednu za djecu osnovnih škola u Sinju u organizaciji Sinjskog kulturnog urbanog pokreta i drugu u Splitu, u organizaciji Foto kluba Split, obje bez traženja ikakvog honorara, naglašavajući svojim primjerom potrebu širenja volonterskog doprinosa. Objavio je sedamnaest tekstova - eseja o fotografiji, na Online portalu Lanterna-magazin.net, od kojih su neki preneseni na društvenim mrežama i portalima šire regije, pa i van Hrvatske. Premda gotovo 25 godina nije izlagao na klupskim salonima fotografije učestvovao je na Salonu minijature 2020. Beli Manastir te mu je

žiri dodijelio Drugu nagradu Salona. Početkom 2021. primljen je u članstvo HDLU Istre. U 2021. uspješno je izlagao na tematskim projektima: Kritičar bira - Corpus Humanus, zatim Kritičar bira - „U ozračju izolacije i samoće“, na tematskom projektu „Paralelni svijet“, na gostujućoj izložbi članova HDLU-a Istre u Sloveniji, te na tematskom projektu HDLU Istre pod nazivom „Znakovi“. Na Godišnjoj izložbi članova HDLU Istre 2021., primljena mu je kolekcija fotografija „Između 6 i 7“, a na Godišnjoj izložbi članova HDLU Rijeka, izložen je njegov rad „Ljetnica“, Galerija Klović, Rijeka. Sredinom 2021. kao jedan od rijetkih hrvatskih umjetnika učestvovao je na natječajnoj Godišnjoj izložbi Sekcije proširenih medija - To se nije dogodilo!, Udruženja likovnih umjetnika, Beograd/Srbija, s kolekcijom od 15 fotografija pod nazivom „Oktroirana fotografija“. U lipnju 2021. imao je samostalnu izložbu pod nazivom „meneovdjenema“, u Galeriji Klović, u organizaciji HDLU Rijeka. U organizaciji HDLU Rijeka i Fotokluba Color u lipnju 2021. održao je besplatno predavanje za građanstvo „O čemu pričamo kada pričamo o fotografiji?“ u Galeriji Klović. Sredinom lipnja 2021., u organizaciji HDLU Rijeka i Fotokluba Color održao je besplatnu edukativnu radionicu starih fotografskih tehnika-cijanotipije, za djecu i građanstvo, u Galeriji Klović. U programu Festivala Tobogan Dječje kuće Rijeka održao je dvije besplatne radionice starih fotografskih tehnika - cijanotipije za djecu od 6 do 12 godina. U organizaciji Zajednice Crnogoraca Primorsko-goranske županije Rijeka i Udruženja likovnih umjetnika Crne Gore, u Umjetničkom paviljonu u Podgorici, u srpnju 2021. otvorio je samostalnu izložbu fotografija „Prisutna odsutnost“, a također je u istoj organizaciji u Umjetničkom paviljonu u Podgorici 2021. postavio izložbu HDLU Rijeka, Rijeka Mini art, Izložba minijature, HDLU Rijeka, u kojoj se nalazi i njegova kolekcija „Daya pleše, san“. Održao je u studenom 2021. predavanje za građanstvo pod nazivom „Fotografija je negdje drugdje“, nakon čega i četverodnevnu radionicu digitalne fotografije. U prosincu 2021., u organizaciji Fotokluba Color, održano je predavanje pod nazivom „Magija crno-bijele fotografije - crno-bijela fotografija u kontekstu digitalnog doba“. U lipnju 2021. na seminaru i radionici za članove udruga u organizaciji Hrvatskog foto saveza održanoj u Lonjskom polju, Hrvatski foto savez dodijelio mu je Godišnju nagradu Hrvatskog foto saveza za 2020. za osobite rezultate postignute u razvoju i promicanju fotografske djelatnosti. Koncem 2021. primljen je u članstvo Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Zagreb i izabran za predsjednika Fotokluba Color. U listopadu 2021. uspješno je realizirao XVII. tradicionalnu izložbu fotografija na temu „ŽENA“ u Galeriji Fotokluba Color, dok je u galeriji Filodrammatica, u prosincu 2021. otvorio natječajnu izložbu 8. Salon crno-bijele fotografije 100+1, za koju je napisao tekst za katalog. Početkom 2022. dogovorio je suradnju s Foto klubom Split koja je rezultirala postavljanjem izložbe Fotokluba Color Rijeka - 8. Salon crno-bijele fotografije 100+1, dok je u ožujku 2022. organizirao postavljanje XVI. tradicionalne izložbe fotografija Fotokluba Color na temu „ŽENA“ u Pavlovčevoj galeriji, Ilirska Bistrica/Slovenija. Također je organizirao Foto Kotli izlet i Radionicu analogne fotografije, a u travnju 2022. u prostoru Fotokluba Color održao je tečaj analogne fotografije koji je uključivao fotografiranje, razvijanje filma i izradu fotografija. U svibnju 2022. u Blok Galeriji u Beogradu/Srbija otvorio je svoju samostalnu izložbu „Metamorfoza slika sna“, a u Galeriji Juraj Klović, u organizaciji HDLU Rijeka izložbu fotografija Aleksandra Tomulića i Ivana Kosića pod nazivom „Ulični dijalog“ za koju je napravio odabir fotografija, napisao predgovor te napravio postav izložbe. U lipnju 2022., kao kustos priređuje izložbu Rijeka ispred kamere koja je bila postavljen povodom Dana sv. Vida na postamentima na Korzu. Na svečanoj sjednici Hrvatske zajednice tehničke kulture održanoj u Zagrebu u lipnju 2022. Ivici Nikolcu uručena je Godišnja nagrada Hrvatske zajednice tehničke kulture za 2021. godinu-za pojedince u čijem obrazloženju piše kako se nagrada dodjeljuje za dugogodišnji doprinos promicanju i unapređivanju fotografije, tehničke kulture i stručnog rada u udrugama tehničke kulture Primorsko-goranske županije, te međunarodnoj promidžbi hrvatske fotografije.

KANDIDAT:

Slobodan Čegar

PREDLAGATELJ:

Klub dizača utega „Kvarner“

OSNOVNI PODACI:

Slobodan Čegar u Rijeci je završio srednju elektro-industrijsku školu. Olimpijskim dizanjem utega počeo se aktivno baviti još 1968. godine u Dizačkom klubu Rijeka, današnji Klub dizača utega Kvarner. U vrijeme bivše Jugoslavije 11 puta je osvojio naslov

seniorskog prvaka Republike Hrvatske i 3 puta je osvojio naslov seniorskog prvaka Jugoslavije (1978., 1981. i 1982.) te je bio član 1. ekipe Dizačkog kluba Rijeka koja je dva puta osvojila naslov seniorskog ekipnog prvaka Jugoslavije (1970. i 1971.). Nastupao je 8 puta za seniorsku reprezentaciju bivše Jugoslavije od čega se kao njegovi najznačajniji međunarodni rezultati izdvajaju 6. mjesto na Dunavskom kupu (1978. i 1981.), 5. mjesto na Balkanskim igrama (1978.) i 4. mjesto na Panonia kupu (1979.). Zbog svojih sportskih uspjeha u vrijeme bivše Jugoslavije više puta bio je proglašavan jednim od najboljih dizača utega svoje generacije te je dobio višestruka priznanja od Dizačkog saveza Hrvatske, SFK-Rijeka i matičnog kluba. Paralelno s natjecateljskom karijerom od 1978. do 1980. trenirao je prvu ekipu Dizačkog kluba Rijeka. Iako je početkom 1984. prekinuo natjecateljsku karijeru, nakon osamostaljenja Republike Hrvatske ponovno se aktivirao te osvojio 3 uzastopne titule seniorskog prvaka države (1994., 1995. i 1996.), pri čemu je svoj zadnji naslov državnog prvaka osvojio s 45. godina. Paralelno se 1994. godine angažirao na poziciji glavnog trenera svih dobnih uzrasta u današnjem Klubu dizača utega Kvarner na kojoj u kontinuitetu djeluje već skoro 30 godina. U svrhu trenerskog usavršavanja završio je dva višemjesečna trenerska tečaja u Bugarskoj 2001. i 2002. godine te je stekao trenersku licencu Bugarskog dizačkog saveza. Tijekom svoje bogate trenerske karijere stvorio je brojne generacije vrhunskih natjecatelja i istaknute državne prvake, rekordere, reprezentativce i osvajače medalja na međunarodnim natjecanjima u različitim težinskim kategorijama i dobnim uzrastima. Tu se posebno ističe njegov sin, nekadašnji reprezentativac i državni rekorder Saša Čegar, koji je u povijest hrvatskog sporta ušao kao prvi čovjek u Republici Hrvatskoj koji je u disciplini izbačaj podignuo 200 kg, a zbog svojih postignuća na državnim i međunarodnim natjecanjima više puta je bio u užem krugu izbora za najboljeg sportaša Grada Rijeke. Osim kontinuiranog osvajanja medalja na pojedinačnim državnim natjecanjima, Klub dizača utega Kvarner je pod trenerskim vodstvom Slobodana Čegara osvojio dva puta Ekipno prvenstvo Hrvatske (2002. i 2007.) i tri puta Kup Hrvatske (1999., 2003. i 2007.). Posebno je važno istaknuti da je Slobodan Čegar pokretač razvoja ženskog dizanja utega u Gradu Rijeci te je sa svojim natjecateljicama do sada osvojio brojne medalje na državnim prvenstvima. Uz ostvarena natjecateljska i trenerska postignuća, značajan doprinos razvoju i promicanju hrvatskog i riječkog olimpijskog dizanja utega Slobodan Čegar dao je kroz obnašanje dužnosti člana Izvršnog odbora Hrvatskog dizačkog saveza u više mandata te kroz sudjelovanje u organizaciji Europskog seniorskog prvenstva u dizanju utega za muškarce i žene koje se održalo 1997. godine u Rijeci i Europskog juniorskog prvenstva u dizanju utega za muškarce i žene koje se održalo 2000. godine u Kraljevici.

IZ OBRAZLOŽENJA: U 2021. i 2022. godini postigao je sljedeće rezultate: na Prvenstvu Hrvatske za seniorke osvojio je brončanu medalju s Marom Kučan u 2021. godini, na juniorskom prvenstvu Hrvatske osvojio je s Karlom Klasanom zlatnu medalju u 2021. godini, na Prvenstvu Hrvatske za kadete i kadetkinje osvojio s Petrom Pintarić 3 zlatne medalje u studenom 2022. godine, na Prvenstvu Hrvatske za muškarce i žene osvojio je s Klubom dizača utega U23 tri zlata, četiri srebra i tri bronce u srpnju 2022. godine, na Prvenstvu Hrvatske za seniore u Splitu osvojio je tri srebra i tri bronce i na Prvenstvu Hrvatske za seniorke u Splitu osvojio je jedno srebro i pet bronci. 2020. godine proglašen je za istaknutog sportskog djelatnika grada Rijeke za 2019. godinu po izboru Izvršnog odbora Riječkog sportskog saveza. Prijedlogu je dao potporu Riječki sportski savez.

KANDIDAT: Sandro Bastiančić

PREDLAGATELJ: Robert Funčić

OSNOVNI PODACI: Sandro Bastiančić u Rijeci je završio osnovnu i srednju školu. Pored dvije fakultetske diplome (Pomorskog fakulteta u Rijeci i studija plivanja na Kineziološkom fakultetu u Zagrebu), zanimljivo je da je osnovno zanimanje - ono treće. Samostalni umjetnik s priznatim pravom na uplatu doprinosa iz proračuna RH, od 1998. godine. Redovni je član Hrvatskog društva skladatelja. Članstva u Hrvatskoj zajednici samostalnih umjetnika i Hrvatskom društvu skladatelja zaslužio je kao priznati umjetnik, glazbenik. Vokalni solist, instrumentalist, autor tekstova i glazbe. Izvođač, s matičnom grupom „En Face“, isto tako i samostalni izvođač. Autor brojnih pjesama istaknutih izvođača domaće i regionalne glazbene scene (Tereza, Massimo, Mia Negovetić, Ivana Kindl, Natali Dizdar, Vjekoslav Ključarić, Nikolina Tomljanović, Mila, Rok

Ferengja, Žiga Rustja...). Istovremeno, Bastiančić je i istaknuti sportski djelatnik. Utemeljitelj je Plivačkog kluba „Kantrida“, kluba koji je, iako osnovan tek 2014. godine, trenutno jedan od najuspješnijih plivačkih klubova u zemlji. Na posljednjem održanom ekipnom prvenstvu Hrvatske, plivačice „Kantride“ osvojile su treće mjesto, a plivači drugo. Prvi je predsjednik kluba (u mandatu 2014. -2018.), trenutno dopredsjednik i trener mlađih natjecatelja u klubu. Privatno je veliki zaljubljenik u nogomet, strastveni navijač HNK Rijeke, veliki lokal-patriot i čovjek koji svaki slobodni trenutak voli provesti sa svojom obitelji u prirodi, pogotovo u biserima našeg primorsko-goranskog kraja.

IZ OBRAZLOŽENJA: Sandro Bastiančić priznati je autor i izvođač na domaćoj glazbenoj sceni. Njegova autorska djela poznata su široj publici, neke pjesme višestruko su nagrađivane („S dlana Boga pala si“), a neke se čuju i na mnogim radio i TV postajama širom regije, pa i svijeta preko satelitskih i internet stanica. Njegove pjesme izvodili su i izvođači vrhunske reputacije (Tereza Kesovija, Massimo, Natali Dizdar...) i te pjesme ostavile su traga i na međunarodnoj sceni, preko raznih nastupa na koncertima i manifestacijama, svaki put na neki način predstavljajući i našu zemlju. U 2021. izlazi single/video spot „Šlager sezone“, naslovna pjesma prvog samostalnog albuma, a tu su i uspješni nastupi na CMC festivalu u Vodicama i Chansonfestu u Zagrebu. U 2022. ima uspješan nastup na 69. zagrebačkom festivalu, izlazi prvi samostalni album, „Šlager sezone“, tu su koncertne promocije u Rijeci i Zagrebu, izlazi single „Dan kao san 22“ i zauzima prva mjesta nacionalnih top-ljestvica, a krajem godine nominiran je za nagradu „Music Pub“ u kategoriji kantautor godine koju je i primio 9. siječnja 2023. Ova nagrada, kruna je plodne autorske i izvođačke karijere, a stigla je kao potvrda opravdanosti samostalnog „izleta“ u kantautorske vode, nakon niza godina s grupom „En Face“, koju je vodio kroz veliki broj koncertnih nastupa u zemlji i inozemstvu i na nebrojenim TV i radijskim pojavljivanjima.

KANDIDAT:

Luči Vidanović

PREDLAGATELJ:

Gradsko kazalište lutaka Rijeka

OSNOVNI PODACI: Luči Vidanović, nakon završene srednje građevinske škole, zapošljava se u Gradskom kazalištu lutaka Rijeka kao kreatorica i tehnologinja lutaka gdje umjetnički djeluje od 1993. godine. Samostalno kreira i izrađuje lutke i scenografiju za matično kazalište, ali i za ostala kazališta u Hrvatskoj kao i za kazališta u inozemstvu. Suraduje s HRT-om i Jadran filmom na lutkarskim filmovima i televizijskim emisijama kao kreatorica i tehnologinja lutaka. Svoje umjetničko i tehnološko znanje stjecala je samostalno u kazalištu, a stručno se usavršavala na masterclassu za izradu marioneta u Pragu. Dobitnica je niza strukovnih nagrada na nacionalnim i međunarodnim festivalima za svoj autorski i koautorski rad.

IZ OBRAZLOŽENJA: Prije točno 30 godina u Gradsko kazalište lutaka Rijeka ušla je Luči Vidanović, sasvim slučajno, bez umjetničkih i lutkarskih pretenzija i do danas iz kazališta i lutkarske radionice, kako sama kaže, nije izašla. Lučino ime, a to nije slučajno i bez razloga, postalo je jedan od sinonima riječkoga lutkarskog kazališta, postala je nezamjenjiva figura svake predstave koju ste u posljednjih trideset godina gledali na repertoaru GKL-a, a njena lutkarska radiona srce je kolektiva Kazališta. Ona je jedna od zaista rijetkih lutkarskih tehnologa u Hrvatskoj. Kad kažemo lutkarski tehnolog pod time mislimo na osobu koja u sebi objedinjuje umjetnika i tehničara, kipara i stolara, slikara i krojača, kreativca i operativca. Osoba koja sliku pretvara u skulpturu, u lutku koja na kazališnoj sceni oživi. Iznimna je rijetkost pronaći osobu takvih sposobnosti i talenta, pa još zaljubljenika u lutkarsku umjetnost koja je u hrvatskom umjetničkom i kulturnom miljeu često nezasluženo marginalizirana umjetnička kategorija i nije medijski eksponirana kao neke druge. I lutkarski umjetnici nerijetko su takvi, samozatajno i požrtvovno rade svoj umjetnički posao kojim oplemenjuju djetinjstvo mališana i daju svoj doprinos pri stvaranju boljeg društva u kojem živimo. U svojoj dugoj karijeri surađivala je s mnogim kazališnim redateljima, likovnim umjetnicima, piscima, glumcima, scenografima, kostimografima, kao tehnologinja, a u mnogim predstavama bila je i sama autorica/autorica lutaka i/ili scenografije. Teško je nabrojati, no možemo sa sigurnošću reći da su njezine ruke upletene u stotinjak predstava, od one prve 1993. „Tri lava na godišnjem odmoru“, do trenutno posljednje iz 2022. godine „Pčelica Maja“. Iako je stasala kao samouka, učeći od drugih, danas je ključna točka hrvatske lutkarske tehnologije te svi drugi, čak školovani u inozemstvu, dolaze

k njoj po savjet, ideju i na edukaciju. No, ona jednako tretira afirmirane umjetnike s kojima radi i surađuje kao i one početnike, studente ili pak djecu i učiteljice kojima drži radionice. S njom se uvijek svi dobro osjećaju, grade znanje, vještinu, samopouzdanje i vjeru da je u životu sve moguće. Prije nego se osvrnemo na njene uspjehe posljednje dvije godine, moramo istaknuti da je put do vrhunskog umjetnika ponekad trnovit i dug te iziskuje mnogo ulaganja, truda, upornosti, a talent je kao i kod svih samo odskočna daska. U tom smislu moramo spomenuti neke od zlatnih vrhunaca GKL Rijeka, a to su na prvom mjestu dvije predstave „Veli Jože“ i „Zamrznute pjesme“. U prvoj je koautorica lutaka uz Milenu Matijević Medvešek, dok je uz redatelja i scenografa Renea Medvešeka izradila cjelokupnu scenografiju. Radi se o predstavi koja označava svojevrsnu prekretnicu u hrvatskom lutkarstvu, s potpuno neklasičnim lutkama, gdje košare, plahte, špage, kukuruzno zrnje i drvene alatke postaju scenografija i likovi divova i ljudi. Za poneke gledatelje u to vrijeme (2011.) avangarda, ali danas je, 12 godina kasnije, to možda i prijelomni trenutak u estetici i viđenju lutkarstva u Hrvatskoj i regiji. Minuciozan rad vidljiv je u predstavama poput „Pipi Duge Čarape“ gdje je izrađen cijeli mini mundus do najsitnijeg detalja smještenog na minijaturnoj polici kućice, no sva začudnost nadrealnog svijeta sjatila se u predstavi „Zamrznute pjesme“, najnagrađivanije predstave u povijesti GKL-a. Lučin kreativni i umjetnički rad ipak obilježavaju dvije predstave u kojima je sama autorica scenografije i lutaka, a to su „Wanda Lavanda“ i „Sretna kućica“. Za rad na njima u posljednje dvije godine osvojila je tri strukovne nagrade u Hrvatskoj i inozemstvu (Italija i Bosna i Hercegovina). Estetika i vizualnost te dvije predstave kompletno su različite, od materijala, boja, animacijske tehnologije, poetike. Primijetila je to i kazališna struka te ju je nagradila na festivalima u Trstu, Mostaru i Karlovcu, a zanimljivo je to da su sva tri festivala održana po prvi put. A prvi se pamte. Ono što će riječka publika pamtiti ipak nisu samo nagrade. Svoje djetinjstvo pamtit će zasigurno po lutkarskom kazalištu, po neopisivom osjećaju nakon predstave u kojima lutke, najbolji prijatelji svakog djeteta, žive, s njima govore, suosjećaju, smiju se i plaču. Pamtit će svaku radionicu gdje su sami izradili poneku lutkicu, iz papira i iz nekih posve svakodnevnih stvari stvorili nešto svoje. A iza svakog toga predivnog osjećaja stoji i Luči Vidanović, jedinstvena osoba, skromna, vrijedna, šutljiva, emotivna, maštovita.

KANDIDAT: Zoran Žmirić
PREDLAGATELJ: Borislav Božić

OSNOVNI PODACI: Zoran Žmirić, rođen je i živi u Rijeci. Dosad objavio: Hotel Wartburg, Kaleidoskop, Pacijent iz sobe 19, Putovanje desnom hemisferom, Zapisano metkom, Snoputnik, Riječke rock himne, Blockbuster, Vrijeme koje nam je pojeo Pac-Man i Kazalište sjena. Za kontinuirano bavljenje književnim radom nagrađen je priznanjima: „Književno pero“ Hrvatskog književnog društva za knjigu godine - „Blockbuster“ (2010.), Godišnjom nagradom Grada Rijeke za stvaralački rad i posebna dostignuća u kulturi, nagradom za super kratku priču CeKaPe (2013.) te "Fran Galović" 2019. po glasovima čitatelja za roman Pacijent iz sobe 19 (2019.) Veći dio svoga književnog rada posvetio je gradu Rijeci u kojem se odvija većina radnje u njegovim djelima.

IZ OBRAZLOŽENJA: Zoran Žmirić kontinuirano i nesebično radi na promicanju književne umjetnosti što je samo nastavak energije kojom već dva desetljeća neprekidno daje nove doprinose domaćoj književnoj sceni podsjećajući na važnost kulture u gradu Rijeci, ne libeći se umjetničkim izražajem ići protiv struje otvoreno progovarajući o socijalno nepopularnim temama kroz koje zaziva toleranciju i pomirbu među ljudima. Ili kako je to književni kritičar Dario Grgić u jednoj recenziji romana Pacijent iz sobe 19 napisao: „Ono što je Žmirić potpisao, ljudi izbjegavaju šaptati na ulici.“ Roman Pacijent iz sobe 19, kritika je proglasila najboljim antiratnim romanom književne regionalne scene, a zanimljivo je da je s tog mjesta istisnuo svoj prethodni roman Blockbuster, što Žmirića čini autorom dva najbolja antiratna romana s ovih prostora. Najbolje to opisuje Jasminka Matić u Autografu: "Zoran Žmirić kriknuo je svojim romanom još jednom protiv besmisla rata vapeći za izgubljenim trenucima bliskosti i zdravih iskustava. Njegove knjige zrače pozitivno, pozivaju na razum, toleranciju i humanost. I kažem, čitati i čitati još." Roman je priređen i kao radio drama u pet nastavaka te u nekoliko termina emitiran na Hrvatskom radiju. Izvan granica Žmirićevo pismo također je prepoznato i cijenjeno. Ukrajinski prijevod njegovog romana Blockbuster, tamošnja kritika opisuje kao najvažniji

prijevod neke knjige posljednjih desetljeća, a kritike mu pišu članovi Ukrajinske akademije kulture i znanosti. U siječnju 2018., sa Slavenkom Drakulić predstavljao je hrvatsku književnost na najvećem istočnoeuropskom sajmu knjiga u Kijevu. Uspjeh Blockbustera prati i objava antiratne zbirke poezije Zapisano metkom koju je u Ukrajini 2020. objavila ugledna izdavačka kuća Krok. U Ukrajini je u tijeku i snimanje dugometražnog igranog filma po njegovoj antiratnoj uspješnici Blockbuster iza kojeg stoji tim jednog od najistaknutijih i najnagrađivanijih europskih producenata, Igora Savychenka. Roman Pacijent iz sobe 19 prvi je roman hrvatskog autora koji tematizira Domovinski rat, a koji je objavljen u Srbiji čime je postao najvažniji glas domaće, ali i Europske antiratne proze. Kritičar Denis Derk (Večernji list) to opisuje riječima: „Žmirić je trenutačno jedno od najboljih i najubojitijih pera hrvatske književnosti, a Blockbuster i Pacijent iz sobe 19 možemo ubrojiti u sam vrh hrvatske i europske antiratne proze.“ Istovremeno njegovu antiratnu poeziju objavljuju sarajevski mediji Žurnal i Strane, a u listopadu 2020. poglavljem svog romana Pacijent iz sobe 19 na njemačkom jeziku predstavlja hrvatsku književnost u austrijskom časopisu Lichtungen. Zbog svega navedenoga kritičar Dario Grgić govoreći o Žmiriću piše kako je najaktualniji autor hrvatske suvremenosti te da Rijeka od Kamova nije imala življu spisateljsku ruku, dok ga Miljenko Jergović opisuje kao najvažnijeg živućeg riječkog pisca. Kritičar Marinko Krmpotić Žmirićevu antiratnu prozu opisuje kao hrabru, jasnu i direktnu, dodajući kako su našem društvu potrebne knjige poput Pacijenta iz sobe 19 jer u njima Žmirić „... uočava ono što nije dobro i time čini prvi korak na putu oporavka“. Književna prevoditeljica i promotorica Anne-Kathrin Godec kaže kako je „Žmirić neumoran i angažiran kritičar društva, jedan od najuvjerljivijih i najvažnijih glasova književnosti ovih prostora“ dok Bojana Radović u Večernjem listu piše recenziju Pacijenta iz sobe 19 i kaže kako je to „Prvi veliki antiratni roman koji za temu, mjesto i vrijeme radnje ima Domovinski rat... iznimno djelo, knjiga koju mora pročitati svako misleće biće s ovih prostora.“ Stvaralačkoj energiji koja je prepoznata izvan naših granica treba pribrojiti i skorašnju objavu Žmirićevog romana Blockbuster na arapskom jeziku u izdanju izdavačke kuće Safsafa Publishing iz Egipta čime njegovo pismo odlazi izvan granica Europe na tržište od 250 milijuna ljudi. Osim kritike, jednako se pohvalno o njegovom pisanju izjašnjavaju i čitatelji koji su 2019. godine njegov roman Pacijent iz sobe 19 proglasili najboljim u toj kategoriji u okviru književne nagrade "Fran Galović" dok je isti roman po izboru istarskih knjižničara svrstan u sto bezvremenih knjiga svjetske literature. Zoran Žmirić je pisac rijetko viđene energije, te nezaobilazno ime kad se pojam književnosti veže uz grad Rijeku. Snažno osjeća i razumije senzibilitet vremena i prostora u kojemu živi i stvara, a njegove ideje i izričaj kao i osvojene nagrade, potvrđuju suvremenost i aktualnost njegova rada. Prijedlogu su dali potporu Miroslav Mičanović, Branko Čegec, Velid Đekić, Dragan Ogurlić, Niko Cvjetković i Književna radionica Rašić.

KANDIDAT:

dr. sc. Bojana Ćulum Ilić

PREDLAGATELJ:

Udruga za razvoj visokog školstva „Universitas“

OSNOVNI PODACI: dr. sc. Bojana Ćulum Ilić, studij pedagogije i informatike na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci završila je 2003. godine s izvrsnim uspjehom, a poslijediplomski znanstveni studij pedagogije (polje Odgojnih znanosti) završava 2009. godine. Doktorat znanosti stekla je 2010. godine. Zaposlena je na Odsjeku za pedagogiju Filozofskoga fakulteta u Rijeci od 2005. godine, trenutno u znanstveno-nastavnom zvanju redovite profesorice. Njezin glavni znanstveno-istraživački interes obuhvaćaju područje visokog obrazovanja i civilnog društva, osobito treće i civilne misije sveučilišta, angažiranog sveučilišta u lokalnoj zajednici i promjena u akademskoj profesiji te područje pedagogije rada s mladima, volontiranja i građanskog odgoja i obrazovanja. Nastavu gradi na modelu učenja zalaganjem u zajednici (academic service-learning ili community-engaged learning), a kolegiji kojima je nositeljica i na kojima je angažirana kao suradnica (preddiplomski, diplomski i doktorski studij) pokrivaju teme upravljanja projektima u obrazovanju, evaluacijskih istraživanja, kvalitativnih pristupa istraživanjima, civilnog društva, rada s mladima, trendova u visokom obrazovanju, i dr. Aktivno objavljuje znanstvene i stručne radove, članica je domaćih i međunarodnih projektnih znanstveno-istraživačkih timova, redovito izlaže na znanstvenim i stručnim konferencijama/skupovima u zemlji i inozemstvu i članica je više domaćih i međunarodnih znanstvenih i stručnih organizacija. Usavršavala se na brojnim inozemnim institucijama,

dominantno u području metodologije istraživanja, a i sama aktivno sudjelovala u organizaciji niza okruglih stolova, tribina i radionica posvećenih usavršavanju visokoškolskih nastavnika na Sveučilištu u Rijeci. U periodu koji je prethodio vremenskom razdoblju za koji se dodjeljuje aktualna nagrada, boravila je godinu dana na Portland State University (Oregon, USA) kao Fulbright stipendistica i bila je voditeljica međunarodnog istraživačkog projekta, koji se nastavio provoditi do kolovoza 2018. Na matičnoj je instituciji često stručno/administrativno angažirana pa je tako bila ECTS koordinatorica Odsjeka za pedagogiju, članica Etičkog povjerenstva Filozofskog fakulteta u Rijeci, koordinatorica za znanost Odsjeka za pedagogiju, i Erasmus koordinatorica Odsjeka za pedagogiju. Trenutno je voditeljica doktorskog studija Pedagogija te obnaša funkciju zamjenice pročelnice Odsjeka za pedagogiju. Voditeljica je programa cjeloživotnog obrazovanja "Mladi u suvremenom društvu" ("Youth in Contemporary Society") koji se realizira u partnerstvu s Institutom za društvena istraživanja u Zagrebu i izvodi na engleskom jeziku. Angažirana je i na sveučilišnoj razini pa je tako trenutno u funkciji ravnateljice Zaklade Sveučilišta u Rijeci, angažirana je na YUFERING Horizon 2020 projektu. Predložila je i izradila plan uključivanja Sveučilišta u Rijeci u međunarodnu mrežu sveučilišta Talloires Network- globalnu mrežu visokoškolskih ustanova posvećenih promociji društvene odgovornosti sveučilišta, unapređenju kvalitete života u zajednicama i obrazovanju društveno odgovornih građana. Temeljem predloženoga plana Sveučilište u Rijeci, kao jedino u Hrvatskoj, postalo je članom mreže još 2009. godine, a dr. sc. Bojana Čulum Ilić imenovana je predstavnicom Sveučilišta u Rijeci u Talloires mreži i tu funkciju obnaša još i danas.

IZ OBRAZLOŽENJA: Kandidatkinja Bojana Čulum Ilić je tijekom 2021. i 2022. godine u okviru svojega znanstvenoistraživačkoga, projektinoga i stručnoga angažmana značajno doprinijela suradnji sveučilišta i niza aktera u gradu Rijeci, osobito putem razvoja profesionalnih potreba različitih aktera u formalnom sustavu odgoja i obrazovanja u lokalnoj zajednici, ali i šire (sveučilišnim nastavnicima, studentima, nastavnicima i učenicima u srednjim školama), zatim sudionicima u (programima) neformalnog cjeloživotnog obrazovanja, te ustanovama u kojima djeluje (Filozofski fakultet u Rijeci i Sveučilište u Rijeci). Vežano za doprinos razvoju profesionalnih potreba sveučilišnih nastavnika u periodu od 2018. do 2020. godine kandidatkinja je, kao prepoznata ekspertkinja za područje angažiranog poučavanja i učenja te modela učenja zalaganjem u zajednici na europskoj razini, pozvana doprinijeti razvoju i provedbi Erasmus+ projekta "Service learning in higher education - fostering the third mission of universities and civic engagement of students (SLIHE)". Kao posebno relevantni intelektualni rezultati projekta i doprinosa kandidatkinje ističu se dva priručnika za unapređenje visokoškolske nastave koja su u izdanju Filozofskog fakulteta u Rijeci kao e-publikacije objavljeni 2021. godine i dostupni su na mrežnim stranicama Fakulteta za besplatno preuzimanje. Uz navedeno, kandidatkinja je tijekom 2021. godine na poziv Ureda za karijere Ekonomskog fakulteta u Rijeci osmislila i provela stručno usavršavanje za grupu od trideset sveučilišnih nastavnika spomenute institucije, na temu modela učenja zalaganjem u zajednici u visokoškolskoj nastavi i razvoja suradnje s predstavnicima poslovnog sektora. Pri Odsjeku za pedagogiju Filozofskog fakulteta u Rijeci kandidatkinja koordinira praktičan rad studenata, osiguravajući im stručnu praksu i mentorstva pedagoga u odgojno-obrazovnim ustanovama, ustanovama u kulturi, ali i organizacijama civilnog društva koje djeluju u odgojno-obrazovnom području i mogu pružiti adekvatno stručno pedagoško mentorstvo, što je bio slučaj i tijekom 2021. i 2022. godine kada je povezala 60ak studenata redovnog i izvanrednog studija s 15 javnih ustanova u Rijeci te s 8 udruga. Osim toga u tom razdoblju povezala je preko 150 studenata iz različitih disciplinarnih područja s gotovo jednako toliko organizacija civilnog društva u zajednici, a tijekom istog razdoblja 65 studenata se volonterski angažiralo u Rijeci s ukupno 4 875 sati na različitim projektima i aktivnostima ustanova, udruga i manifestacija koje se provode u Rijeci. U okviru kolegija Pedagoški praktikum 1 te kolegija Upravljanje projektima u obrazovanju povezala je ukupno 83 studenta s relevantnim akterima u gradu Rijeci za koje su studenti osmišljavali niz odgojno-obrazovnih intervencija. Doprinos kandidatkinje u razvoju profesionalnih potreba nastavnika i učenika u srednjim školama tijekom 2021. i 2022. godine vezuje se uz njezin angažman u dvama projektima (projekt "Priprema za uvođenje predmeta Građanski odgoj i obrazovanje u srednje škole", projekt „Škola i zajednica“). Nadalje je tijekom tri godine ispred Filozofskog fakulteta u Rijeci bila voditeljica Erasmus+ projekta "Service-

learning: Upscaling Social Inclusion for Kids (SLUSIK)" u okviru kojega je sudjelovala u izradi inovativnog modela učenja zalaganjem u zajednici za srednje škole (PLACE model), a čije je pilotiranje tijekom 2021. i 2022. godine uspješno provedeno u suradnji sa srednjom Ekonomskom školom Mije Mirkovića u Rijeci. Doprinos kandidatkinje razvoju profesionalnih potreba sudionika u programima neformalnog cjeloživotnog obrazovanja tijekom 2021. i 2022. godine dominantno se vezuje uz projektni i nastavni angažman kandidatkinje u okviru programa cjeloživotnog obrazovanja akreditiranog pri Sveučilištu u Rijeci te njezinog doprinosa u izradi edukacijskih materijala i provedbi radionica stručnog usavršavanja. U okviru angažmana na Erasmus+ projektu "Involving Persons with Down Syndrome and other Intellectual Disabilities in the Implementation of Sustainable Development Goals and Fostering their Inclusion through Service-learning (SSinDS)", tijekom 2021. godine izradila je niz edukacijskih materijala o prilagodbi modela učenja zalaganjem u zajednici i prezentacija za edukatore, stručne suradnike, terapeute i druge profile osoba koje rade s osobama s Down sindromom (i drugim intelektualnim teškoćama u razvoju) na engleskom jeziku. Njezin doprinos razvoju ustanova u kojima djeluje za period 2021. i 2022. godine dominantno se povezuje uz njezin aktualni mandat kao voditeljice sveučilišnog poslijediplomskog (doktorskog) studija Pedagogija, aktualnu poziciju ravnateljice Zaklade Sveučilišta u Rijeci za razdoblje 2021-2026, angažman na YUFE i YUFERING Horizon 2020 projektima (voditeljica radnih paketa na sveučilišnoj razini), te angažman na dvama međunarodnim Erasmus+ projektima (TEFCE i SHEFCE) koji su doprinijeli tome da se Sveučilište u Rijeci pozicionira na globalnoj razini kao prepoznatljivo angažirano sveučilište, te angažman u pripremi prijave za Triple E Awards Sveučilišta u Rijeci. Voditeljica je petogodišnjeg znanstvenoistraživačkog projekta "Formalno obrazovanje u funkciji održivog razvoja" kojega financira Hrvatska zaklada za znanost, bila je odnosno još uvijek i jest angažirana na četiri (4) domaća te osam (8) međunarodnih znanstveno-istraživačkih odnosno istraživačko-razvojnih i stručnih projekata, objavila je devet (9) publikacija, među kojima i znanstvene radove u uglednim časopisima, u koautorstvu s međunarodnim kolegama. Tijekom 2021. godine primljena je u članstvo prestižne organizacije Academy of Community Engagement Scholarship. Kandidatkinja je tijekom 2021. i 2022. godine imenovana jednom od članova prosudbenog vijeća (žirija) u procesu dodjele regionalne nagrade za učenje zalaganjem u zajednici za područje Centralne i Istočne Europe (Regional Service-Learning Award for Central and Eastern Europe).

III. PRIJEDLOZI ODLUKA

Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke donosi Gradsko vijeće na temelju prijedloga Odbora za javna priznanja. Odluke o dodjeli javnih priznanja donose se na način da se o svakom pojedinom prijedlogu glasuje odvojeno.

U prilogu se dostavljaju prijedlozi odluka o dodjeli javnih priznanja Grada Rijeke u 2023. godini.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI NAGRADE GRADA RIJEKE
ZA ŽIVOTNO DJELO**

Dobitnik Nagrade Grada Rijeke za životno djelo u 2023. godini je

Ljubomir Španjol-Pandelo

za izniman doprinos u razvitku grada Rijeke na području
stanogradnje, gospodarstva i sporta.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23“), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI ZLATNE PLAKETE „GRB GRADA RIJEKE“**

Zlatna plaketa „Grb Grada Rijeke“ u 2023. godini dodjeljuje se

Udruzi Depaul Hrvatska

za značajan dugogodišnji doprinos u području socijalne skrbi
i promicanju ljudskih prava kao i temeljnih vrijednosti.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI ZLATNE PLAKETE „GRB GRADA RIJEKE“**

Zlatna plaketa „Grb Grada Rijeke“ u 2023. godini dodjeljuje se

Udruzi Pro Torpedo

za izuzetan doprinos istraživanju, valorizaciji, promicanju i očuvanju industrijske baštine Rijeke i Hrvatske.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnik Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2023. godini je

Ivica Nikolac

za doprinos promicanju fotografske umjetnosti, međunarodnu promidžbu riječkih umjetnika te stručni rad s djecom i mladima u području fotografije u Rijeci i šire.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnik Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2023. godini je

Sobodan Čegar

za vrhunska sportska ostvarenja na državnom prvenstvu
i unapređenje sporta dizanja utega u Rijeci.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnik Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2023. godini je

Sandro Bastiančić

za izuzetan dugogodišnji doprinos na domaćoj glazbenoj sceni
te kao dobitnik nacionalne nagrade *kantautor godine*.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnica Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2023. godini je

Luči Vidanović

za maštoviti te inovativni lutkarski i scenografski izričaj
predstava Gradskog kazališta lutaka Rijeka.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnik Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2023. godini je

Zoran Žmirić

za iznimne umjetničke književne kvalitete koje obogaćuju kulturni život Rijeke
i pronose ime grada diljem Europe.

Na temelju članka 46. Statuta Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 24/09, 11/10 i 5/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 7/14, 12/17, 9/18, 11/18-pročišćeni tekst, 2/20 i 3/21) i članka 10. stavka 1. Odluke o javnim priznanjima Grada Rijeke („Službene novine Primorsko-goranske županije“ broj 14/13 i „Službene novine Grada Rijeke“ broj 6/23), Gradsko vijeće Grada Rijeke na sjednici _____ 2023. godine donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI GODIŠNJE NAGRADE GRADA RIJEKE**

Dobitnica Godišnje nagrade Grada Rijeke u 2023. godini je

dr. sc. Bojana Ćulum Ilić

za značajan doprinos razvoju suradnje sveučilišta i lokalne zajednice.